

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε.

ΑΡΙΘ. 60.

Συνδρομή προκληρωτέα,
 δια τους έντος του Κράτους ανά
 43 φάλλ. Σελ. 2.
 Δια τους έν Ελλάδι Δραχ. 4.
 Δια τους έν Τουρκία. Γρ. 20.

Τιμή καταχωρήσεως, ή γραμμή 66. παλαιούς 3.
 Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα
 εις τό τυπογραφείον ΗΕ-
 ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
 Αι επιστολαί επιγράφονται προς
 τόν ένταυθα Συντάκτην τῆς
 εδ : α ο λ α π ο θ η κ η ς .

Κεφαλληνία, 23 Ιουλίου 1862.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ, ΑΛΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΝΟΙ.

Ποτέ μετὰ μεγαλητέρας άθυμίας δέν λαμβάνομεν
 ανά χείρας τόν κάλαμον παρ' όταν πρόκειται νά έπασ-
 χοληθώμεν περι και επί των κομμάτων εκείνων, άτινα,
 διασχίζοντα την ταλαιπωρον ταύτην κοινωνίαν μας εις
 κλάσματα κλασμάτων, την έννευρίζουσι, την έξθρηνι-
 ζουσι, και την καθιστώσι άθλιωτέραν άφ' όσον δυστυχώς
 ύπάρχει! Ήτον έποχή καθ' ήν ή λέξις ρίζοσπάστης ά-
 πλουν και μονότροπον σημείον αύτοπροστάτου έννοίας,
 άνευ έτέρου προσδιορισμού, ένέφαινε τόν άποστρεφόμενον
 την Προστασίαν Ιόνα, τόν συστηματικώς αύτήν αντιπο-
 λιτευόμενον, και τόν εις δικνεκή πάλην κατ' αύτης τιθέ-
 μενον άχρι της προίρίου, ούτως ειπείν, καταστροφής της
 άλλ' όπόταν πικρά και πολυχρόνιος πείρα, όπόταν συρ-
 ροή άπρονοήτων συμβάντων, όπόταν τέλος ή σπαραξι-
 κάρδιος και έλεεινή του τόπου κατάστασις εδίδασκε εις
 τινας των άρχηγών της πολιτικής ταύτης αίρέσεως
 ότι δεϊνόν τό προς κέντρα λακτίζειν, τότε οι αληθείς
 ούτοι πατριώται διεννοήθησαν πρόσκαιρον τινά των ο-
 τλων άναχωρήν, άναχωρήν άπαραίτητον προς έπούλω-
 σιν και ίξιν των πληγών του πολυστενάκτου Λαού
 μας, και ταύτα κατά νοϋν έχοντες, χωρίς νά κάμωσι
 ούδένά κτηνών του σχεδίου των, ούδ' αύτόν τόν παρ'
 αύτών κτηνών Λαόν, παριστάνοντο αντιπρόσωποι του
 δια την Β' Βουλήν, αλλά φεϋ! μόλις εκείσε έφθανον,
 ιδού άνεσώρευτο μικράτις κλωστή του παραπετάσματος
 της πολιτευματικής σκηνής, και επί της σκηνής ταύτης
 έπαρρησιάζοντο τά πρόσωπα εκείνα άτινα ή Προστασία
 απέστειλε προς την Βουλήν του Ιονίου, όπως μετ' αύτης
 συνεργασθώσι. Ή έκλογή και ή εμφάνησις τοιούτων
 προσώπων απέληπιζε τούς πατριώτας οτινις εθεώρων

τοιαύτην επέμβασιν ως πικράν εκ μέρους της Προστα-
 σίας χλεύην ως προς τας διαβρυλλουμένας εϋνοϊκάς της
 διαθέσεις, διό και πρητητόντο. Αλλ' άφ' ου προς στιγ-
 μήν ήλπισαν ότι ή Προστασία μεταμελουμένη και άπρ-
 δοκιμάζουσα όλον της τό παρελθόν, ήρχετο ειλικρινώς
 και άπροκαλύπτως νά συνεργασθή μετ' αύτων προς την
 εϋμερίαν του τόπου, διατι νά μη πιστεύωσι ότι και τά
 παρ' αύτης εκλεγεγμένα πρόσωπα, πρόσωπα κατ' ανάγ-
 κην χαιρόντα όλης της έμπιστοσύνης της, διατι λέγο-
 μεν νά μη πιστεύωσι ότι και εκείνα έπρεπε έχόντα
 δικοντα νά γίνωσι τά σωτήρια όργανα των εϋμενων δι-
 αθέσεων της προστασίας προς τόν Ιόνιον Λαόν; και λέ-
 γομεν τούτο διότι δέν δυνάμεθα νά πεισθώμεν ότι πα-
 λαιάι έχθραι ή άτομικά πάθη ήδύναντο ποτέ νά πα-
 ρασύρωσι τηλικούτους άνδρας εις κίνημα τόσω άσύνε-
 τον και άσυνεπίς. Πορητόντο όπωσδήποτε οι άνδρες
 εκ τρις, και έξήρχοντο ως άπλοι βουλευται εκ του περι-
 βόλου εκείνου προς ό έμελλον νά έπιστρέψωσι αύθημε-
 ρόν και έν θράμβω άρχοντες Η Β' Βουλή τοιουτοτρόπως
 εδιόρhone τό μέγα λάθος των δύο εκείνων διασήμων μελ-
 λών της, σύμπας δε ό λαός της Επτανήσου όφείλει νά της
 είνε εϋγνώμων διότι κατ' εκείνην την περιπτώσιν άλλο
 τι δέν έπραττε ειμή προπότως και αξιοπροεπώς νά τόν
 άντ προσωπ ύτη. Αλλ' ή πλ υ' ηφ' α της Βουλής μη
 συμμεροζομένη την ιδεαν περι π οσκαιρου και άπαραιτήτως
 αναγκιας ύλυκής άνακοιήσεως των δύο εκείνων πικρω-
 τών, έξακολούθησε επί μάλλον και μάλλον ρίζοσπασούσα,
 έπαναλαμβάνουσα τούτέστι τά μαθήματα εκείνα τά ο-
 ποια οι μάρτυρες Πατριώται είχαν ποτέ δια του παρα-
 δείγματος διδάξει εις τό εκπεπληγμένον Πανιώνιν, και
 δια τόσων παλημάτων και μαρτυριών άγιάσει ως την
 μίνην προείαν την όποιαν οιαδήποτε έλευθέρα Βουλή έν
 οιωδήποτε χρόν, και και' οιαδήποτε περιστάσεις ό-
 φείλει άπαρεκλίτως νά επροή τούς έπιτιμιαστές της
 θνικής άποκαταστάσεως του τρωϊστικού και μονου του-
 του στροπυ παντος αληθους Έλληνος, παντός ειλικρι-
 νους ρίζοσπάστου.

Αλλ' ή πλειοψηφία ένω σεμνόνετα καλουμένη ή μα-

θήτρια και ἡ πιστὴ ἀκόλουθος τῶν ἐθνωμαρτύρων μας, δὲν ὄφειλε ἄραγε ἐμπιστευομένη τυφλοῖς ὄμμασι εἰς τὴν ὠμολογουμένην πολυπειρίαν τῶν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ δι' οἰασδήποτε, ἔστω καὶ πλαγείας, ἔστω καὶ δυσβάτου, ἔστω καὶ ἀγνώστου ὁδοῦ ἢ ὁποῖα, πεπεισμεθα, τάχιον ἢ βράδιον ἤθελε φέρει εἰς τὸ παρά πάντων ποθούμενον τέρμα;

ὦ! διατί ἡ πίστις ἡ ἀρχικὴ αὕτη τῶν Χριστιανῶν ἀρετὴ, διατί νὰ ἐγκαταλείψῃ αὕτη τὴν πλειοψηφίαν; — Διατί νὰ ὑπάρχωσι ὅμοιοι καὶ ἀνόμοιοι ρίζοσπάσται, οἵτινες ἀλλήλῃς ἐλεγχόμενοι καὶ ἀλληλοσυκοφαντούμενοι προετοιμάζονται ὁσημέραι εἰς ἀπρεπὴ καὶ χαμερπὴ πόλεμον λιβελλογραφίας εἰς διηνεκὴ καὶ πεισματώδη ἐμφύλιον πάλην προπηλακισμοῦ, εἰς πάλην καθ' ἣν αἱ ἥτται εἶνε ἀνοσιουργήματα καὶ οἱ θρίαμβοὶ ἀδελφοκτονίαι, εἰς πάλην καθ' ἣν οἱ νικηταὶ εἶνε μοχθηροὶ Καῖν, οἱ δὲ νικώμενοι δὲν εἶνε ἄθωοι Ἄβελ... — Τρελοὶ ἄνθρωποι ποῦ φέρεσθε; Εἰς τὴν παλαιστράν τῆς δημοσιογραφίας; εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο χωνευτήριον τῶν ἀτομικῶν μας παθῶν; ὦ! ναὶ αὕτη ἐστάθη πάντοτε τὸ θέατρον τῶν σπαραξικαρδιωτέρων σκηνῶν, ἐκεῖ ὁ φίλος ἐδόλοφόνησε τὸν φίλον, καὶ ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκεῖ ὁ λόγος εἶνε ὑπλον δίστομον, ὅπερ φονεύει καὶ τὸν καθ' οὗ βάλλεται, καὶ αὐτὸν τὸν βάλλοντα. — Τρέξατε λοιπὸν ἀνδρεῖοι ἀθληταί μου! τί μένετε; Ἰδοὺ ὁ Προστάτης μας, ὅστις ὡς αἰμοχαρὴς Ῥωμαῖος, Ἀυτοκράτωρ ἔρχεται νὰ προεδρεύσῃ τὸ αἰματοκύφουρον ἀμφιθέατρον — ὦ! μὴ σὰς μέλλει ὁ John Bull διὰ τῶν ἀχερώχων νευμάτων του ἡξεῦρει πῶς νὰ παροτρύνῃ τὴν ὁρμὴν σας, διὰ τῶν ἀγριωπῶν βλεμμάτων του ἡξεῦρει πῶς νὰ διευθύνῃ τὰς ἀδελφοκτόνους καὶ αὐτόχειρας σπάθας σας — ἐμπρὸς λοιπὸν ἐμπρός!!

ΠΕΡΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ.

Ὁ συναδέλφος μας τοῦ Παρατηρητοῦ καταφέρεται εἰς κύριόν τι ἄρθρον κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, ὡς συμμεριζομένων τὰ τῆς πλειοψηφίας, ὡς κακίζόντων τὴν μειοψηφίαν, ὡς πικρῶς ἐπικρινόντων τὴν Κυβέρνησιν, ἐνῶ ἐξ αὐτῆς μισθοδοτοῦνται καὶ διατρέφονται. Παρατηροῦμεν εἰς τὸν φίλον μας Παρατηρητὴν ὅτι οἱ ὑπουργηματῖαι καὶ οἱ ὑπάλληλοι εἶναι καὶ οὗτοι ἄνθρωποι, ἐλεύθεροι ἐπομένως νὰ φρονῶσι ὅτι περὶ τούτου ἡ ἐκείνου θέλουσι. Ἡ ἀγία Γραφὴ λέγει, ὅτι ὁ ἄρτος δὲν εἶνε ἢ μόνη τροφὴ τοῦ ἀνθρώπου· ἐρωτώμεν ὅθεν τὸν Παρατηρητὴν πρέπει ἄραγε καὶ ὁ μισθὸς νὰ ἦνε τὸ μόνον τοῦ ὑπαλλήλου μέλημα; Οἱ ὑπάλληλοι ἐμίσθωσαν τὴν ἐργασίαν τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δι' ὥρας τινας τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ὁ νοῦς, ἡ καρδία καὶ ἡ συνειδήσις των εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους ἀνήκουσι καὶ εἰς τὰς πεπειθήσεις των, μόνοι δὲ οἱ καταχθόνιοι κανόνες τοῦ ἐν ἐπαράτῳ τῇ λήξει Ἰησοῦτισμοῦ ἀπῆσαν ὥστε οἱ ὑποδέεστεροι νὰ ὡσιώσανεἰ πτώματα γαλακτιζόμενα καὶ κινούμενα κατὰ τὰς ὀρέξεις καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀρχηγῶν των.

Ὀφείλεις φίλε Παρατηρητὰ νὰ χαίρῃς ἀπ' ἐναντίας θεωρῶν τὴν ἐνταξίν ταύτην τῆς Κοινωνίας μας ἐλευθέρως φρονούσαν καὶ ἀνεξαρτήτως διασκεπτομένην περὶ τῶν συμφερόντων τῆς κοινῆς Πατρίδος, διότι καὶ πρὶν δοθῆσι καὶ ἀφοῦ ἐδόθησαν εἰς τὰ τῆς διοικήσεως, πρὸ πάντων ὑπῆρχον πολῖται, πολῖται ἐλεύθεροι, πολιτείας ἐλευθέρως καὶ προστατευομένης παρὰ τοῦ φιλελευθερωτέρου ἔθνους. Αἱ πληροφορίες σου, φίλε Παρατηρητὰ, αἱ πληροφορίες σου ὡς πρὸς τὴν τάσιν ὄλου τοῦ ὑπαλλήλικου Κόσμου ὑπὲρ τῆς πλειοψηφίας καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀνακριβεῖς καὶ λελανθασμένοι, τούλάχιστον δι' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κεφαλληνίαν ἦτις, καίτοι μὴ οὔσα ὡς ἡ Κέρκυρα μεγάλη καὶ ἐκτεταμένη ὑπαλλήλοπολις, ἔχει ὅμως καὶ αὕτη δυστυχῶς τοὺς λεγεῶνας τῶν ὑπαλλήλων τῆς, καὶ ἐπομένως δικαιοῦται, καὶ μάλιστα ὄφειλε ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς μακρὰν τοῦ νὰ ὡσι ὄλοι ἀπεμπολημένα ἀνδράποδα, εἶνε οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἄνδρες ἐχέφρονες καὶ φιλοπάτριδες, ἀνώτεροι παντὸς ψόγου καὶ πάσης συκοφαντίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλομεν ἐκδόσει συνοπτικοῦς πολιτικοκοινωνικοψυχολογικοῦς πίνακας τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαφόρων Διοικητικῶν Διαμερισμάτων, ἐλπίζοντες ὅτι θέλομεν πράξει ἔργον ἀρεστον εἰς τὴν Ἐγγ. Κυβέρνησιν καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας μας ὑπαλλήλους, οἵτινες θὰ μᾶς συγχωρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, ἀποβλέποντες μόνον καὶ μόνον εἰς τὸν πατριωτικὸν καὶ μάλιστα ἐθνικὸν σκοπὸν μας. Καὶ μολονότι πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν ἐν λόγῳ πινάκων θέλει μᾶς βοηθήσει τὰ μέγιστα τὸ ἀποκαλυπτικὸν τῆς Διοικητικῆς δαιμόνιον, δὲν διστάζομεν ὅμως νὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ τὴν συνδρομὴν ὅσων διὰ πληροφοριῶν ἠδύναντο νὰ συντελέσωσι εἰς τὴν τελειοποίησιν τοιούτου κοινοφελοῦς ἔργου.

Κηρύττομεν δὲ ἕως ἀπὸ τοῦδε, ὅτι οἰοσδήποτε τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἤθελε εὔρει ὅτι ἡ πολιτικοκοινωνικοψυχολογικὴ του διάγνωσις ἔχει τι ἐσφαλισμένον, ἐν πληρῇ δικαιοματί δύναται νὰ μᾶς ἀποτεινῇ οἰασδήποτε παρατηρήσεις. ὦ! τὸ δαιμόνιον μας δὲν εἶνε ἑωσφορικόν, καὶ ὑπόσχεται νὰ ὑποκύψῃ εἰς οἰανδήποτε παρ' οἰοσδήποτε εἰλικρινῶς ἐκφερομένην ἐπανόρθωσιν.

Ἀρχόμεθα δε ἀπὸ τὸ Ἐπαρχεῖον:

ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ

ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ.

Ὁ Ἐπαρχος, ἀμερόληπτος ὡς οὐδεπώποτε ἄλλος. Ἄνῃρ ἐξ ἐκείνων ἐξ ὧν ἂν δύο μόνον ὑπῆρχον πρὶν Κατακλυσμῶν, ὁ θεὸς βεβαίως δὲν ἤθελε καταστρέψει τὸ πλάσμα του. Χαίρει τῆς εὐνοίας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Α. Ε. Ἄν' ἡ Α. Ε. εἶνε ἀρραβωνισμένη, ἡ Α. Ε. ἀποστρέφεται τὴν Κυβέρνησιν, τότε καὶ ὁ Ἐπαρχὸς μας ἀνήκει εἰς τὴν πλειοψηφίαν, τότε καὶ ὁ Ἐπαρχὸς μας εἶνε ἐχθρὸς τῶν καθεστώτων.

Ο Γραμματέας. Ως ὁ ἄνωθεν μὲ διπλὴν ὁμῶς ἐνέργειαν — δὲν εἶνε θιασώτης τοῦ Ζερβού.

Σύμβουλοι.

Ἢ Περτὰς αὐτῆ προσωρενωῶς ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν — Πουκίλων φρονημάτων καὶ πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἐξλογίην — Εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἴσως γίνωσιν ὅλοι Ζερβιαροὶ (!;)

Ὁ Ὑποθηκοφύλαξ. Ἄνῆρ διακεκοιμμένος εἰς τὸ εἶδος τῶν, καὶ κατὰ πεπειθήσιν ὡς λέγεται Λομβαρδιανός.

Ὑπάλληλοι.

Ἀρ. 1. Ἄνῆρ συστήματος ἐκλεκτικοῦ καὶ φρονήματος συμβιβαστικοῦ. Ὁ ἀδελφὸς τὸν συνδέει μὲ τὴν μειοψηφίαν, καὶ ὁ μισθὸς μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἐκ πεπειθήσεως ὁμῶς εἶνε θιασώτης τῆς πλειοψηφίας.

Ἀρ. 2. Ἀντιφατικὰς ἔχομεν περὶ τοῦ ἀνδρὸς πληροφορίας, οἱ μὲν τὸν λέγουσι Κυβερνητικὸν οἱ δὲ πλειοψηφούντα, ἅς συμβιβάσῃ ὁ βουλόμενος τ' ἀσυμπίδαστα ταῦτα.

Ἀρ. 3. Ὁ Κύριος οὗτος ἀνήκει χάριτι θείᾳ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν ἐκείνην αἴρεσιν τῶν ὠφελιμοποιητῶν (utilitaires).

Ἀρ. 4. Διαφόρους ἔχομεν καὶ ἀλληλαποκλειομένας περὶ τοῦ νεανίου τούτου εἰδήσεις ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ του φρονήματα. Τὸ βέβαιον ὁμῶς εἶνε ὅτι ὑπερφιλεῖ καὶ ὑπερσέβεται τοὺς Ἄγγλους καὶ τὸ roast beef τους — Ἀγνοοῦμεν ὁμῶς ἂν ποιῆ διάκρισιν μεταξὺ Προστασίας καὶ ἔθνους, μεταξὺ Μαγειρείου καὶ Θρόνου.

Ἀρ. 5. Νέος φιλελεύθερος καθόσον... δύναται νὰ εἶνε ὑπάλληλος Ἐπαρχείου.

Ἀρ. 6. Ὁ Κύριος οὗτος παραδιδόμενος ὅλως εἰς τὴν ποίησιν καὶ εἰς τὰς ὠραίας τέχνας, ἀμφιβάλλομεν ἂν τοῦ ἔμεινε ποτὲ καιρὸς ν' ἀσπασθῇ μίαν οἰανδήποτε πολιτικὴν ἀρχήν.

Ἀρ. 7. 8. 9. Καὶ οἱ τρεῖς νεόνυμφοι! Σᾶς συγγαίρομεθα ὡ φίλοι μας, διότι σεῖς τοῦλάχιστον εὑρετε ἀλλοῦ ἐκείνην τὴν εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν δὲν ἠθέλετε ποτὲ δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχητε εἰς τὴν συζήτησιν τῶν πολιτικῶν μας ἀθλιότητων!..

Ἀρ. 10. 11. 12. Εἶνε ἐξ ἐκείνων περὶ ὧν ὁ Δάντης εἶλεγε:

Fama di lor il mondo esser non lassa,
Misericordia e Giustizia gli sdegna,
καὶ λοιπὸν

Non ragioniam di lor ma guarda e passa.

Ἀρ. 13. Εἶνε εἶδος Χαμαιλέοντος ἢ ὀκτάποδος, διότι λαμβάνει τὸ χρῶμα τῶν περιστοιχιζόντων αὐτὸν ἀντικειμένων. Ἐρωτηθεὶς ποτὲ περὶ τῶν πολιτικῶν δοξασιῶν τοῦ ἔτη:

«Ὅπου γὰρ ἄραρος καὶ γῶ σαμάρι»

Ἀρ. 14. Δι' ἡμᾶς εἶνε αἰνίγμα καὶ αἰνίγμα ἐκ τῶν δικαιοτέρων, κατ' ἄλλους ὁμῶς εἶνε Γαριβαδιανός καὶ ἐπομένως Λομβαρδιανός καὶ ἐπομένως... ὦ θού!

Κύριε φυλακὴν τῶ στόματί μου καὶ θύραν προσηγορίας περὶ τὰ χεῖλη μου!.

Ἀρ. 15. 16. Οἱ δύο οὗτοι Κύριοι εἶνε ἐκ τῶν ἐνθερμωτέρων θιασωτῶν τοῦ Ζερβού.

Διαγγελεῖς.

Βασιλεῖος καὶ Ντζάμαρίας. Ὁ μὲν ἀνήκει εἰς τὴν πλειοψηφίαν ὁ δὲ εἰς τὴν μειοψηφίαν.

Ὁ δεῦτερος Μελιταῖος τὸ γένος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τοῦ Ζερβού διέτρεχε τὰς ἀγυῖας τραυλιζων:

O psichei mu tin ora pu s' eida !!.

Ο ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ.

Ὡ πῶς ἀλλάζουνε ὦραν τὴν ὥρα
Ὅλα τὰ πράγματα σ' αὐτὴν τῆ χώρα!

Κ' ἐνῶ τὰ πράγματα ὅλα ἀλλάζουνε

Πῶς μπορεῖ μαῦτα νὰ μὴν τεργειάζουνε

Ὅσοι νοῦ ἔχοντες ἐπιθυμοῦνε

Ἀπὸ τὰ πράγματα νὰ ὠφεληθοῦνε;

Ὡσὰν ποτάμι ἡ Ἄγρυρτεία

Μ' ὀρμὴ κυλιέται, τρέχει μὲ βία!

Καὶ στὴν ὀρμῆς τῆς ἐμᾶς τὰ χάλαλα

Μᾶς συνεπέρνει ὡσὰν τὰ τσάχαλα!

Ποῖος μπορεῖ ὠμίενα! ν' ἀντισταθῇ

Σὲ τέτοια βία, σὲ τέτοια ὀρμῇ;

Πῶς νὰ μὴν πέσω σὲ κραιπὴ τῶ ἀφράλαις

Ὅθενε θάβγω Μουντιτζιπάλιες;

Θυμῶμαι ὁ Νόνος μου ὁ μακαρίτης
Ποῦ μού τὰ πρόλεγε ὡσὰν προφήτης,
«Θὰ ἰδῆς παιδάκι μου,» «μῶλεγε πράγματα»
» Ποῦ θὰ σοῦ φαίνονται ὄνειρα, θάμματα»
» Θὲ νᾶρτη ἡμέρα ποῦ οἱ χαμάλιδες,
» Μὲ τοῦ χωριάτες, μὲ τοῦ μπακάλιδες,
» Θὲ νὰ μοιράζουνε τὰ ὑπουργήματα,
» Σὰν τὰ κρεμύδια, σὰν τὰ γεννήματα.
» Καὶ σεῖς οἱ ἄρχοντες θὰ ὑποχρεόσεστε
» Ὅμπρὸς σ' ἐκείνους νὰ ταπεινόσεστε!
» Κι' ὅσοι δὲ θάχτετε φίλους Μπακάλιδες
» Δὲ θενὰ μένετε Μουντιτζιπάλιδες!..

Βλέπεις, μού εἶλεγε, κερὶν τὸ μπακάλι
Πῶς οὐδέποτε ὁ μαυρὸς μὲ τὸ κεφάλι
Ὅπως σὲ δαύτῳ τῶν νὰ φημίω,
» Βλέπεις πῶς στέκει, ὄμπρὸς μου, ὀπίσω;
» Ὡμὲ θὲ νᾶρτη καὶ ἐποχῇ

» Πῶς τὸ παιδί του θὰ σοῦ ἔμιλει
 » Ἐν νάταν ὄμοιος σου, καὶ θὰ σὲ πέρνη
 » Στὴ συντροφιά του νὰ σουλατζέρνη!
 » Καὶ σὺ θὰν τῷ χεῖς τιμὴ μεγάλη
 » Νὰ σουλατζέρνης μὲ τὸν Μπακάλι !.
 » Καὶ θὰν τῷ λέγεις: — Κ' ἐμένα βγάλε
 » Νὰ ζῆς κολέξ, Μουνιτζιπάλε. »

— 0 —

Ὁ Θεὸς χωρέσαι Νόνε ! ὀμπροστά μου
 Τὰ ὑρίσκω ὅλα . . . πλὴν συφορά μου !
 Τι: θὲ νὰ κάμω ; ὑπομονή !
 Ἄφρῶ νε τέτεια ἢ ἐπιχή !
 Ἄς προσκυνᾶμε καὶ τοῦ μπακάλιδες
 Καὶ τοῦ χωριάτες καὶ τοῦ χαμάλιδες . . .
 Φθάνει νὰ βγαίνει ἐκεῖ π' ἀξίζει
 Ἡ κολακία τί μου στοιχίζει ;
 Ἄν εἶν' καλῆτερα νὰ κάνω καὶ
 Μιανοῦ μπακάλη τὸ ντεμερέ,
 Παρὰ νὰ κάνω ἄσωσταὶ σκάλας
 Γιὰ νὰ πιτύχω Μουνιτσιπάλες ;

— 0 —

Τὸ Εὐρώπης ὅλης ἢ ἀρχονταῖα
 Μὴ δὲν ἐτάφηκε στὰ Ὀγδῶντα-Ἐννεῶ
 Μήπως οἱ Κόμητες ὅλοι κ' οἱ ἱππότες
 Ἄν ἐχαθήκανε ὡς ἀπὸ τότες.
 Καὶ ἂν ἐδῶ ἐμείναμε τρεῖς πεινασμένοι
 Στὰ ἐξήντα δύο τί πλέον μᾶς μένει ;
 Χάρτινοι τίτλοι, πῶσινα πλούτια
 Χρέγεια ὡς τὴν πίστιν, κάμια καὶ κούτια.
 Ποιὸς εἶνε ὁ πρῶτος εἰς τὴ Γαλλία ; ..
 Ποιὸς στὴ δική μας Δημοκρατία ! ..
 Ἄρμες, σκυλόπετζα, καθαλιεράτα,
 Τώρα τί ἀξίζουνε π' ἀναθεμάτα ;
 Χώστα στὸν λάκκο μὲ τῷ κουκάλες
 Ἄ θὲς νὰ γένης Μουνιτζιπάλες.

— 0 —

Λαὲ μεγάθυμε ποιὸς ἤμπορεῖ
 Ὀμπρὸς σ' ἐσένανε νὰ καυχηθῆ,
 Πῶς ἀρχαιότερον ἔχει τὸ γένος,
 Ἄν δὲν εἶνε ἀλαλος ἢ βουρλισμένος ;
 Ἄν εἶσαι πάντα-σου θύμα τῷ ἀπάτης ;
 Ἄν εἶσαι ἀκάματος τῷ γῆς ἐργάτης ;
 Κ' ἢ γῆς ἀχρῖστη τ' εἶν' ποῦ προσφέρει
 Στὸ βουλιασμένο σου καὶ ἀχαρο χέρι ;
 Καρπούς, π' ἀρπάζονται ἀπὸ διαδουρ
 Περίσσια ἀγάθια, κακοὺς τριθόλους !
 Καὶ δὲν εἶν' τούτη κληρονομία

Ποῦ τ' Ἀδάμ σ' ἄφησε ἡ ἁμαρτία ;
 Μ' ἂν ἀπὸ κείνονε τὰ βράσανά σου
 Ἐρχονται ὅλα, κ' ἡ γενεά σου
 Ἄν εἶν' ἐκείθενες ὀπ' ἀρχινίει,
 Μῶσα ἢ Εὐγένεια κ' ἂν τζαμπουνάη ;
 Λαὲ στὰ πόδια σου πέφτω καιγῶ
 Καὶ εὐγερέστατον σὲ προσκυνῶ,
 Καὶ ἂ δὲ σὲ φθάνουνε στὰ ψάλλω πάλε
 ὄντες μὲ φτιάσης Μουνιτζιπάλε.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΥ Σχολείου
 μου κατὰ τὰς 15 καὶ ἐφεξῆς 16, 17, καὶ 18 τοῦ φθί-
 νοντος μηνὸς Ε. Π. θέλουσιν ὑποστῆ δοκιμασίας εἰς ἃ
 μαθήματα παρεδόθησαν κατὰ τὴν ὀλιγόμηνον μαθητείαν
 αὐτῶν. Ἀγγέλλεται δὲ δημοσίᾳ ἵνα οἱ βουλόμενοι τιμή-
 σωσι τὰς ἐξετάσεις διὰ τῆς ἀκροάσεως αὐτῶν, εἰδοποιού-
 μενοι συγχρόνως ὅτι, ἐξαιρουμένων τῶν διδασκάλων τοῦ
 Λυκείου καὶ τῶν Γονέων τῶν μαθητιῶντων, οἱ ἄλλοι ὡς
 ἀκροαταὶ μόνον θὰ παρευρίσκονται μὴ ἔχοντες δικαίωμα
 ν' ἀποτείνωσιν ἀπορίας εἰς τοὺς ἐξεταζομένους.

Αἱ ἐξετάσεις ἀρχονται τῇ 9 π. μ. καὶ διαρκοῦσι μέ-
 χρις οὐ περαθῆ τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας.

Κεφαλληνία, τῇ 5 Ἰουλίου 1862. Ε. Π.

Ὁ διδάσκαλος.

Δ. ρ ΟΝΟΥΦΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΙΑΣ.

(Ἄνταποκρίσεις.)

Φίλιππε Γ. Κ. Παξῶν. Ἀπήνητσα τὸ γνωστὸν ζωῶ-
 φιον μὲ δύο ἀντὶ μιᾶς οὐράς. Ἐγινε καὶ ἀμφίβιον ὥστε
 φοβῶμαι μήπως οἰστροηλατούμενον διέλθῃ τὸν Ἑλλή-
 σποντον — Προσοχὴ ἂν θέλῃς δίνασαι νὰ γίνῃς Ταῦρος
 καὶ νὰ πάρῃς στὴν βράχιν σου τὴν νέαν ταύτην Εὐρώπην.

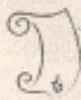
Φίλε Σ. τοῦ Αἰσωπείου Σάκκου Κερκύρας. Ἀπεκοι-
 μήθης ἢ δὲν ἐγέμισας ἀκόμη ;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ παρὼν εἶνε ὁ τελευταῖος τῆς 5ης ἐξαμηνίας ἀριθ-
 μός. Ἀναγκάζομενος ὁ Συντάκτης ἕνεκεν τῆς ἐπικειμένης
 συγκομιδῆς τῶν καρπῶν ν' ἀναβάλῃ ἄχρι τῆς 1 Ὀκτω-
 βρίου τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως ἐπικαλεῖται τὴν
 συγγνώμην τῶν φιλομουσῶν συνδρομητῶν του, ἐξαιτού-
 μενος συγχρόνως παρὰ τῶν ἀμύσων νὰ ἐξοφλήσωσιν
 ὅσον τάχος τὰς μικρὰς πρὸς αὐτῶν ὀφειλάς των, ἵνα μὴ
 τὸν ὑποχρεώσωσι νὰ προδῇ διὰ τοῦ προσεχῶς εἰς
 μέτρα κομικτικὰ.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΡΑΛΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Β Κ Ε Φ Α Δ Δ Η Ν Ι Α ».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΓΙΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.Υ.Π.ΦΙ.0058